

גיליון ג' (י"ב) • תשרי ה'תשס"ט • שנת הקהל • ליובאוויטש שבליובאוויטש • פנימי

גיליון מיוחד להעצמת השייכות, הדבקות וההתמסרות
לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

דבר מלכות

ביטויים נדירים מכ"ק אדמו"ר שליט"א

וכאשר כל בני ישראל,
אנשים נשים ומף, נמצאים
במעמד ומצב של רצון

ותשוקה וצפי' לביאת המשיח, – ובפרט שבאיזה מעמד ומצב שיהיו
מונחים, ובאיזה ענין שיהיו עסוקים במעשה דיבור ומחשבה, הרי, רצונם
האמיתי והפנימי הוא כדבעי (כפסק דין הרמב"ם), כולל גם בנוגע להרצון
והתשוקה והצפי' לביאת המשיח –

בודאי שהקב"ה ממלא את רצונם של בני ישראל – להביא את הגאולה

האמיתית

והשלימה על ידי משיח צדקנו,

ולא עוד אלא שהקב"ה שמוח למלא רצונם של בני ישראל, עד כדי כך,
שכאשר שואלים "מאי עבד קוב"ה בהיחיא שעתא", המענה הוא: "קא
חיך ואמר נצחוני בני נצחוני", היינו, שהקב"ה שמוח על כך שבני ישראל
נותנים לו עצה ופסק דין לסיים את הגלות הארוך (לאחרי שכבר "כלו כל
הקיצין") ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה".

(ברכה כללית ערב יום כיפור ה'תשנ"ב. בלתי מוגה)

הכר במעלות עצמך. כיהודי יש לך את כח האמונה, והנך מאמין
בנבואתו של הרבי. עם עובדה זו אינך יכול להתווכח, כי הרבי החליט
בשביך שאתה – ככל יהודי – מאמין.

אביא לך הוכחה פשוטה שתוכל להסכים אותה, שתראה עד כמה
אמונה זו יציבה אצלך. אם אציג בפניך מצב בו יציעו לך כל כסף
שבעולם בכדי שחלילה תתכחש לנבואתו של הרבי שהנה זה משיח בא,
שתחתום על דף שמשיח לא יבוא בקרוב. אני בטוח שיהיה זה בלתי
אפשרי לפתות אותך, בכל מחיר. וזה רק מוכיח עד כמה אמונתך ברורה
ואיתנה.

האמונה שיש בך היא אמונה אמיתית. זה שאינך מרגיש אותה,
שאינך מרגיש את החיות והשמחה שאמורים לבוא ביחד עם האמונה,
זהו ענין נוסף, זה נקרא שחסר בקליטה בפנימיות, שהענין אינו מספיק
מוחשי אצלך. אך אין זה סותר לאמונה שיש בך.

והרבי אומר שבכח אותה אמונה אתה יכול ללכת ולפרסם, ודברך
יהיו דברי אמת, כי אתה מאמין בהם. אם רק תשתדל ותנסה למצוא
דרך, גם אחרים יקבלו ממך את דבריך. ובנוסף יגרום זאת לך להתחיל
לחיות בעצמך עם הענין, כי ככל שתרבה לדבר על כך עם יהודים
אחרים, תתחיל אתה בעצמך להרגיש זאת ולהתרגש.

זו דוגמה כיצד צריך להכיר במעלות עצמו ולחזקם, להכיר באמונה
שיש בי ובך ולהשתמש בה, להוציא אותה לידי גילוי.

***

הייתי רוצה להמשיך ולהאריך בנקודה זו, אך נסתפק בינתיים
בדברים שנאמרו עד עתה.

רק נסכם את המסקנות שאני חושב שנוגעות לשנינו באותה מידה:
כולנו – כולל אני ואתה – נוטים שלא להכיר את עצמנו, לזלזל
במעלותינו, ואסור לנו לעשות זאת.

חובה עלינו לדעת למצוא בעצמנו את הנקודות האמיתיות, את
הרגעים והמצבים בהם אנו נופתע לגלות שאכן בכל זאת אני כן קשור
לרבי מלך המשיח, הענין של משיח כן נוגע לי, אני כן רוצה להתמסר
לכך. אז הדרך הלאה כבר תהיה הרבה יותר ברורה.

לחיים מענדי, רק התחלנו לדבר.

יתן לי ה' את המילים הנכונות בפה, ויתן לך אזניים מקשיבות ולב
מבין, ויתן לשנינו את ההזדמנויות המתאימות להתדבר וללבוש ענינים.

אחדות החסידים בינינו, תוליד אותנו עד ביאת משיח צדקנו.

אדמו"ר

– ב ה מ ש ך
להתדברותנו מעל גבי
הגליון הקודם –

א חסידישע דערהער

דברים שבלב תמים

הבטחתי לך תשובות מפורטות לשאלותיך, כתבתי לך שאם תתאמץ
ותתייגע בשיחותי הקדושות של הרבי, תראה כיצד הוא הבהיר הכל.

שאלת האם אני רואה אותך שייך לעבודה של "קבלת פני משיח
צדקנו", העבודה הכי נעלית, העבודה שלכאורה הכי רחוקה מאתנו.
הרבי מדבר על יהודי שכל מציאותו בכל רגע ורגע חדורה בנקודה אחת
של התגלות מציאותו של משיח, ואתה שואל מה הקשר בינך לכל זה.

אני שמח שהעלית את הנושא, בא נדבר על זה קצת.

***

הרבי הריי"צ כבר אמר שעל האדם חובה לדעת מעלות עצמו, בכדי
שיוכל לחזקם ולעבוד אתם. כשם שאסור לאדם להתעלם מחסרונות
עצמו, כך אסור לו להתעלם ממעלותיו, מהכחות שיש לו, ואם הוא לא
מודע להם, הוא חייב לעשות אתם היכרות.

דוגמה טובה לכך אפשר להביא מנושא הקשור לעניננו, משיחת
שבת פרשת ראה ה'תנשי"א, בה מדבר הרבי מלך המשיח שליט"א על
השליחות לפרסם לכל יהודי בדברים היוצאים מן הלב אודות הגאולה
שבאה היום ממש.

"ויש להוסיף ולהדגיש שההכרזה והפרסום דכל הנ"ל צריך
להיות גם על ידי אלה שטוענים שעדיין לא נקלט ענין זה (בשלימות)
בהבנה והשגה והרגשה שלהם, מכיון שגם אצלם ישנו ענין האמונה
בשלימות, יכולים (ובמילא צריכים) הם לפרסם הדברים גם לאחרים
. . . ובודאי שעל ידי השתדלות המתאימה יתקבלו הדברים ויפעלו
פעולתם, כולל גם אצל המכריז והמפרסם, שיוקלט אצלו בפנימיות
וכו'".

הטענה מאד מובנת. איך אסביר על משיח אם אינני מבין זאת. איך
אדבר דברים היוצאים מן הלב, אם אינני מרגיש זאת. פלוני שחי משיח
באמת, לו מתאים לדבר על משיח, כשהוא מדבר אנשים מוכנים לקבל
את האמת שלו, אך אני רחוק מכל זה.

אך הרבי מלך המשיח אינו מקבל זאת. "מכיון שגם אצלם ישנו ענין
האמונה בשלימות, יכולים (ובמילא צריכים) הם לפרסם הדברים גם
לאחרים".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מקדשי הקדשים

שיחות, אגרות ואמרות קודש מרבתינו נשיאנו

היא תורת אמת, שחסד אמר אל יברא, מובן שהיצה"ר יחפש כל אשר בידו לבלבל התפלה, ואם אי אפשר בדבור, הרי עכ"פ בלב, והוא ע"ד מ"ש הרמב"ם סוף הלכות תמורה, ירדה תורה לסוף דעתו של אדם ומקצת יצרו הרע כו' ואע"פ שנדר והקדיש אפשר שחזר בו ונחם כו' והעצה היחידה לזה הוא למסור תפלתו על דעת איש אחר שאינו נוגע בדבר ודורש טובתו, שאז הדבור והכוונה יחד יהלכו. וגם לזה כמה דוגמאות בנגלה, ואחת מהן היא משארז"ל . . אמר להם הו יודעים שלא על דעתכם אני משיב אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום.

ג) כן מקשה שלכאורה פשוט שהתפלה צ"ל דרך כלל להיות מעושי רצון השי"ת מבלי להזכיר הדרך שרוצה בה. ובמחכת"ר, אינו כן. וכנ"ל שמכל נוסחי התפלה שתקנו אנשי כנסת הגדולה יראה שמפרטים הבקשות והתפלות עד כמה שאפשר, ומה שלא פרטו עוד יותר הוא כדי שיהי' נוסח אחד לכל בני ישראל, אבל גם נוסח זה מפורט הוא ביותר, וכנ"ל. – עיין רמב"ם הלי' תפלה פ"א ופ"ו.

האמת אגיד שספק הי' בידי אם לענות על השאלות או לא, כיון שלדאבונו הנה בכל הזמנים ובפרט בזמננו זה נמצאים הרבה שכוונתם הקושיא (בפרט בדרך שלא הורגלו בה, וכששואלים הם את עצמם מפני מה משתמטים ממנה, הרי התירוץ היותר קל הוא לאמר שיש לו קושיות על הדרך). אשר אז אין תועלת כל כך בהתירוץ, כיון ששערי קושיות לא ננעלו, אבל כיון שאיני מכירו הרי אני מעמידו בחזקת כשרות שבודאי אין כוונתו אלא לטובה, היינו להסביר לו דבר שעדיין לא נודמן לו במכתבי בני"א אף שנמצא בדוגמתו בכ"מ וכנ"ל...

נ"ב: כמובן, אם יש לו איזה הערות בהנ"ל, אתעניין לקרוא אותם, ואשתדל גם לענות עליהם, כפי יכולתי.

הערה: בדיוק הבאתי שתי דוגמאות הנ"ל, כי ענין השבועה – זהו ענין עבודת האדם המתחלת מעת הבר מצוה – שנעשה מושבע ועומד מהר סיני. והכוונה בזה היא – ריבית בהיתר עיסקא...

(אג"ק חלק ד, ע' ר"ג)

עשה רצוננו כרצוננו...

אגרת מיוחדת ששלח כ"ק אד"ש במענה ליהודי שהתלונן בפניו על האיחול השגור בפי החסידים: 'חסיד ירא שמים ולמדן לנה"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א'...

...במענה על מכתבו מטי"ז אדר, בו מעורר ע"ד נוסח הזמנה שקבל מהרה"ח הו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ כו' מוה"ר בן ציון שי' שם טוב שד"ר, אשר הנ"ל מתברך שבנו יהי' ירא שמים וחסיד ולמדן כפי כוונתי ורצוני. ובמילא הוקשה לו מהו התוכן לקשר איחול משאלות לב יהודי בכוונת ורצון בו"ד.

הנה ידוע דתפלה היא עבודה שבלב וכמרוז"ל (תענית ב' ע"א), וצריכה להיות בדבור, ובמילא צריך שיהי' פיו ולבו שוין למען שתועיל התפלה. כן מובן מנוסח תפלתנו שכל שיפרט אדם תפלתו ה"ז משובח, ולא שישתפק בתפלה כללית, שלכן מתפללים י"ב אמצעיות, ולא בקשה כוללת, וגם בברכות אלו גופא כמה פרטים מפורטים בכל אחת מהן, ובמילא אחד אשר אינו סומך על עצמו שיוכל לפרט תפלתו כדבעי מאיזה סיבה שתהי' ולפי דעתו נמצא אחד מידידיו הרוחש ומאחל לו כל טוב באמת, ויש לו הבנה במבוקשו יותר מפורטה ועמוקה, ה"ה מנסח תפלתו ובקשתו שמתפלל שתתמלא בקשתו כפי כוונת ורצון פלוני. ומוצאים עדי"ז גם בהלכה בכמה וכמה ענינים, ומהם בהיתר עיסקא, שכותבים בהיתר עיסקא "כתקון חז"ל", וכותב זה אפילו עם הארץ, ומועיל ע"פ דין תורה, כיון שמוסר דעתו לחז"ל.

ב) עוד זאת אשר מי יודע יצר לב האדם והתחבולות של היצה"ר שאומן גדול הוא ובא לכאו"א לפי ענינו . . . ובמילא מחפש לו כמה דרכים לבלבל את האדם, ובפרט בעת רצון כשחושש שתתקבל תפלתו שיש מקום יותר לחשש שיבלבלו ויערב איזה פני' בבקשתו ותפלתו, וככל שתגדל הבקשה בהרחקה מענינים גשמיים, וכמו בבקשת הנ"ל שיהי' ירא שמים – ואינו מסתפק בזה אלא שיהי' עוד – חסיד – היינו לפנים משורת הדין אפילו של יר"ש, ואינו מסתפק בזה אלא מוסיף עוד – למדן, – היינו שישתמש בכח התורה להיות יר"ש וחסיד אשר התורה

מיוחד!

השה"ה בחצרות קודשיו

מכתבי חסידים

כטיפה מן הים הגדול ממש...

מכתב ששלח ר' נפתלי שי' רוט לא' החסידים בו מתאר את ההתרגשות וההתפעלות שחש בעת שראה לראשונה את כ"ק אדמו"ר שליט"א • מתפרסם כאן לראשונה

ב"ה כ"א אלול ה'תשי"ט
ליובאוויטש ברוקלין נ.י.

...מאוד שמח הנני לבשר לכת"ר שליט"א על בואי לשלום להסתופף בצל כ"ק אדמו"ר שליט"א, וברוך שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה שזכיתי להיכנס אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א ליחידות למשך שעה וחמש רגעים.

כל מי שלא ראה את פני קודש הקדשים כ"ק אדמו"ר שליט"א לא ראה ואינו יודע מה הפי' של רבינו שליט"א בפרט ורבי בכלל וכידוע היטב לכת"ר שליט"א ההתרגשות ההתפעלות וההתרוממות הוא לעין שיעור ואי אפשר להוציאו באותיות. תפילת המנחה הראשונה שלי עם הרבי עשתה לי מהפכה ממש ואשרי אשרי שזכיתי לזה.

מה שרואים כאן במשך חמש רגעים בלבד לא יסיפיקו כל הדיו וכל הנניר שנמצא בעולם מה שז' עס איז העכר [= זה למעלה] מן אותיות כדוגמת כהן גדול בהמצאו בקודש הקדשים לפני ולפנים ועוד יותר מזה.

ולכן כמה שאכתוב זהו כטפה מן הים הגדול ממש. והנני מוסר לו כאן

רק העניינים הנוגעים כרגע והנני מכין יומן מפורט על השבוע הראשון לשהותי כאן שיכיל לפחות עשר עמודים והכל הוא רק עניינים כללים ואשלח לו אי"ה בהמשך. וכאן מקצת שבמקצת מן מהלך העניינים מיד עם בואי לשדה התעופה כאן קיבלו את פני משלחת מיוחדת לקחת אותי ל-770 (כפי שמסר לי בנימין קליין הייתה הוראה לילה לפני בואי מכ"ק אד"ש לנסוע לקבלני). בבואי להיכל הקודש הייתי מרוגש מאוד, כל מי שלא ראה אחדות וקרבה בליובאוויטש לא ראה אחדות מימיו, הקירוב ואהבה כאן היא מופתית עוד לא ראיתי כזאת מימי, הלכתי מיד למקוה. פעם ראשונה שזכתי לראות את כ"ק אד"ש הייתה בתפילת מנחה רתת וחרדה אימה ופחד עברו בכל רמ"ח אברי ושס"ה גידי עס איז העכר פון אותיות וכמו שכותב הרמב"ם: "ואין לך כבוד ככבוד הרב ולא מורא ככבוד הרב", הרואה את כ"ק אד"ש מיד ברגע הראשון חל עליו דין תלמיד בפני רבו הכי מובהק כי כל התורה שלמד מאיזה רב שיהיה אינו מגיע לאפס קצהו ממש למה שאדם רואה בראייה ראשונה את אדמו"ר שליט"א ונהפך לאיש אחר לגמרי בגשמיות וברוחניות און וואס מער הגע הוא...

בליל חמישי נתקבלתי ליחידות בשעה שתיים עשרה וחצי ושהיתי בהיכל קודשו עד השעה אחד שלושים וחמש וכפי שהבנתי מכ"ק אד"ש שעלי להיכנס בקרוב שוב פעם ליחידות כי אמר לי: "ימי וועלן נאך רעדען וועגען די איבריגע פרטים נאך די כתיבה וחתימה טובה" [= אני מעוניין לדבר על כל שאר הפרטים אחרי הכתיבה וחתימה טובה]. כ"ק אד"ש דיבר איתי על הרבה עניינים שונים...

כ"ק אד"ש אמר לי גם שיראו לסדר בבית ספר כנוס גדול בחג הסוכות לכן פונה הנני אליך שתתן דחיפה לכל העניין.

. . כל הנ"ל הוא כטיפה מן הים הגדול.

נזכרים ונעשים

אירועי תשרי שנת 'נפלאות גדולות'

יום הכיפורים

בשעה 10:00 לערך התחילה תפילת שחרית, בחלקו המערבי (לשעבר)

של בית-הכנסת היתה שוב תפיסת המקומות, החל משעות הבוקר המוקדמות. אף אחד לא לוקח ציאנסים וכל פינה טובה נתפסת כדי שיהיה אפשר לצפות ממנה על הרבי שליטי"א. אבל עובר הזמן, חזרת השי"צ מגיעה, והרבי לא יוצא. מחכים לסיום שחרית (מי יודע אולי...), ועדיין לא בא. חושבים על יזכור ועדיין לא בא. מוסף, ועדיין לא בא.

בסיום תפילת מוסף (3:40) קרא הגבאי את ה'יהיום-יום' של היום והכריז על ע"ד הסדר שיהיה במנחה ובנעילה: "מקוים אנו הרי, שבעז"ה הרבי יהי עמנו בתפילות מנחה ונעילה, וע"כ מודיעים אנו בזאת, אשר אין לאף אחד רשות לעמוד על באקס, ספסל, או שולחן וכיו"ב. כל אחד יכול ורוצה לראות את מלכנו, נשיא דורנו, אך למען הסדר הטוב, הרי לאחר קריה"ת של מנחה יוציאו גם את בימת הקריאה ממקומה, כדי שכל הקהל יוכל לצפות. דבריו היו חד משמעיים ומרגשים. מיד לאחר-מכן תפסו כולם מקומות לצפי" טובה, וההמולה היתה רבה. בשעה 5:05 לערך נכנס כ"ק אד"ש אל החדר המיוחד. הקהל שהי עסוק במציאת מקומות לא שם לכך לב והריל"ג יצא מיד אל החלון השלישי ומסר שיתחילו מיד בהוצאת הסי"ת. ל'מפטיר-יונה' עלה הרב ש.ו. ש"י גוראריי. כ"ק אד"ש קרא את ההפטרה מדפי הצילום הגדולים, ובסיימו קיפל (כדרכו בקודש) את הדפים. לנעילה נגש השי"צ הרב שפירא ש"י. הקהל (שהסתכם באדם א' שעמד ליד עמוד התפילה) ניסה להשיג (ללא הצלחה) את כל החזנים (כל האלפים) שהיו אז בביהכנ"ס.

במשך כל זמן התפלה, ובניגונים, הרבי התנענע מעט.

לקראת ה'מארשי הגיעו רבים מאנ"ש שהתפללו בשאר הבתי-כנסיות שבשכונה, כך שהלחץ הלך וגבר, וה'מכבסה' התחילה להסתובב.

בסיום ה'אבינו-מלכנו הכריז הקהל בכאב ובזעקה "אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לכ"ק אדוננו מורנו ורבינו".

בשעה 7:07 אחז כבר הקהל ב'מארשי'. תחילה אמרו את ה'שמע-

ישראל..." פעם

א' את ה"ברוך שם..." ג' פעמים. את ה"יה'

הוא האלוקים" ז' פעמים ואת ה"יחי אדוננו . . מלך המשיח לעולם ועד" ג"פ, ואז התחילו בניגון ה'מארשי'. בינתיים ניתן הי' לשים לב איך שהריל"ג נגש לכ"ק אד"ש ושאלו בדבר רצונו הק' לגשת לחלון ל'מארשי' (כמנהגו לעודד השירה), והרבי השיב בחיוב. מיד פתחו את החלון השלישי, והרבי הסתכל תחלה לשמאלו. לאחמ"כ הביט על הקהל מתחתיו ולעבר הקהל ממול. הוא נענע קלות בראשו מדי פעם. כשהריל"ג נגש ושאל את כ"ק אד"ש שאלה, ניתן הי' לראות את התנועה הידועה (שגם בזמנים הרגילים רואים אותה) איך שהרבי שליטי"א הפנה את ראשו מעט כלפי שמאלו (שם עמד הריל"ג) והזיז (בידו השמאלית) את הטלית אל מעבר אחורי אזנו (כאומר "שאל שוב"), וענה בחיוב. לאחמ"כ נודע שהריל"ג שאל את כ"ק אד"ש "האם ברצונו להישאר לתפילת ערבית" וע"כ השיב הרבי בחיוב. לאחר מכן הניח את ידו השמאלית על אדן החלון ונשען עליה. לאחר משך זמן סימן בתנועת ראשו הק' להריל"ג, הריל"ג שאל את כ"ק אד"ש "האם ברצונו לסיים", ומשהשיב בחיוב, סגרו את החלון ואחריו את התריס. צויין שגילוי זה היה הגילוי הכי ארוך (כ-2 דק') שמאז תחילת השנה.

בינתיים הגיע ר' דוד ש"י רסקין ל'מזרח' (מתחת לחלון הקודש) ותקע את התקיעה וכל הקהל צעק-צעק יחדיו בקול אדירים "לשנה הבאה בירושלים". ומיד אח"ז התחיל (ספונטנית) לשיר את ה"יחי אדוננו . . מלך המשיח לעולם ועד", והמסך היה עדיין סגור, עד שנפתח לאחר זמן מה וכ"ק אדמו"ר שליטי"א נראה (דרך החלון האמצעי) לבוש עם הכובע. הריל"ג סימן שהרבי יישאר גם לתפילת ערבית וע"כ נא להזדרזו הקהל הפסיק מיד לנגן, סיים את תפילת נעילה והתחיל את תפילת ערבית. את ההבדלה עשה הרב קעלער ש"י שעמד מתחת לחלון הקודש.

עם סיום ההבדלה סגרו את התריס. הקהל הכריז ג"פ "גוט יו"ט", והתחיל לנגן את ניגון ההקפות לרלו"צ. הקהל חכה עדיין משך זמן, ואולי נזכה שהרבי יגש לחלון לומר גוט יו"ט. אך אד"ש יצא לחדרו.

דעם רבי'נס קינדער...

בערב יום כיפור ה'תשי"ב, לאחר הברכה לקבוצה השלישית של אנ"ש [שנכנסו לקבל את ברכת כ"ק אד"ש], קרא כ"ק אדמו"ר שליטי"א לה"חזור" התי' יואל כהן ש"י (שהי בקבוצה זו), ואמר לו: זאג די בחורים שהם יכולים להיכנס שפעטער [= אמור לבחורים שהם יכולים להיכנס מאוחר יותר]. והוסיף, שיכנסו גם אלה שנכנסו כבר לפני"ז, אבל, רק התלמידים בלבד.

כשנכנסו התלמידים לחדרו הק', הי' כבר כ"ק אדמו"ר שליטי"א לבוש עם ה'קיטלי' ועטוף בטלית, ופניו מאויימים, והביט בחוזק על כאו"א מהתלמידים, ואח"כ כיסה פניו הק' בטליתו, והתחיל לדבר בקול רועד וחנוק מבכי:

"איר לערנט דאך אין דעם רבי'נס ישיבה, זייט איר דאך דעם רבי'נס קינדער" [= הנכם לומדים בישיבה של הרבי, הרי שאתם בנו של הרבי].

ערב יום כיפור הוא הרי ברכת הבנים [כאן אמר כ"ק אד"ש ברכת כהנים, ואח"כ המשך]. שתצליחו בלימוד התורה ביראת שמים ובמילוי הכוונה של הרבי (י"איר זאלט אויספירן דעם רבי'נס כוונה"). חתימה וגמר חתימה טובה.

(שיחות קודש (מהדורה חדשה) ח"ג - תשי"ב, ע' 9)

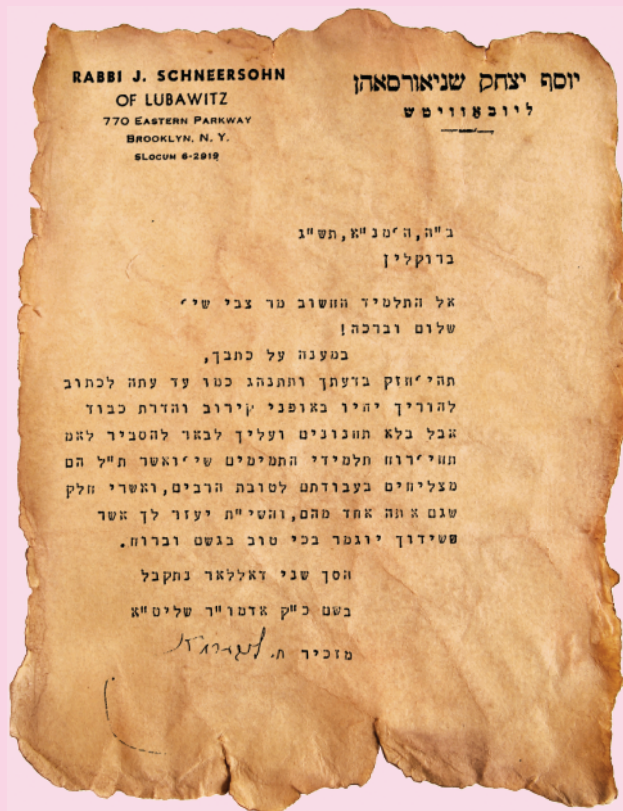
פרסום ראשון

מקדשי הקדשים

שיחות, אגרות ואמרות קודש מרבתינו נשיאנו

רוח תלמידי התמימים...

אגרת מכ"ק אדמו"ר הרי"צ לא' התמימים. בפרסום ראשון:

...במענה על כתבך,

תהי' חזק בדעתך ותתנהג כמו עד עתה לכתוב להור"ך יחיו באופני קירוב והדרת כבוד אבל תחנונים בלא ועליך לבאר לאמ[ך] תחי' רוח תלמידי התמימים שי' ואשר ת"ל הם מצליחים בעבודתם לטובת הרבים, ואשרי חלק[ה] שגם אתה אחד מהם...

חודש הגאולה".

יתכן וענין זה של התגלות משיח בשנת ה'תנש"א, זמן רב קודם הגאולה בפועל, מעורר תמיהה אצל חלק מהקוראים, וזהו אכן נושא שראוי להתייחס אליו בהרחבה. אך במסגרת זו נבאר רק נקודת הענין שעוד קודם הגאולה משיח מגיע ומבשר לישראל על ביאתה בקרוב. ע"ד שמושה התגלה כגואל ובישר פקוד פקדתי, זמן רב לפני הגאולה בפועל.

בכל אופן, בשיחה זו הרבי נוקב בתאריך חודש ניסן ה'תנש"א בו היתה התגלות זו. ושוב אנו מצדנו נקשר זאת בדרך אפשר עם פסק הדין "בחזקת שהוא משיח" שנחתם מיד בתחילת אייר ה'תנש"א, והכרזת יחי אדוננו. . . מלך המשיח שהוכרזה לראשונה בפני המלך בתקופה זו. אך האם יש קשר בין התגלות משיח בחודש ניסן ה'תנש"א, ל"כלו כל הקיצין" שהיה באותה תקופה בדיוק?

***

בדבר-מלכות של שבת פרשת בלק ה'תנש"א דיבר הרבי על הצורך להבין את מהותה של התקופה בה אנו נמצאים, ובתוך השיחה זכינו לביאור נרחב ומפורט של השתלשלות המאורעות בדרך לגאולה, עד אשר הגענו להתגלות משיח בשנת ה'תנש"א.

בתחילה (ס"ז בשיחה) מבאר הרבי שוב את הענין שבני ישראל עשו תשובה, וכלו כל הקיצין, ומשיח צריך לבוא בכל רגע.

בהמשך לכך (ס"ח בשיחה), מדבר הרבי שוב אודות התגלות משיח בשנת ה'תנש"א, ומקשר זאת עם ההכרזה "הנה זה בא – שכבר בא", וקורא לתקופה זו של התגלות משיח בה אנו נמצאים כעת, 'סף התחלת ימות המשיח'.

ובהמשך הדברים אומר:

"לידע ולהכיר שעומדים כבר בהכניסה לימות המשיח, "הנה זה בא", כיון שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, וסיימו כל עניני העבודה בשלימות, ככל פרטי הדברים האמורים לעיל" (ס"ז-ח)

הרי לנו במפורש, שהרבי מדבר אודות התגלות משיח כתוצאה של העובדה שכלו כל הקיצין. נקודה זו עולה בקנה אחד עם השיחות שהובאו לעיל בהם שייך הרבי את שני הענינים אלו לנקודת זמן אחת, חודש ניסן ה'תנש"א.

הרבה יש להאריך בנקודה זו, אך צר הגליון, ותן לחכם ויחכם.

***

על כל פנים, יצאנו מכאן עם כמה מעלות טובות, כמה מסקנות בקשר ללימוד תורה בכלל, ושיחות הדבר-מלכות בפרט:

א. עלינו לדעת לייחס לכל משפט בודד הנאמר תוך כדי שיחה את תשומת הלב המגיעה לו. ולפעמים הררים שלמים תלויים בשערה, בכמה מילים בודדות.

ב. דברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר. משפט המופיע בשיחה אחת מקבל תוספת הבהרה על ידי משפט המופיע בשיחה אחרת. ולכן הבקיאיות הרחבה בשיחות חשובה גם להבנה של כל שיחה בפני עצמה.

ג. הרבי מציין את חודש ניסן ה'תנש"א כנקודת מפתח למאורעות המשמעותיים של התרחשות הגאולה בפועל בדורנו. ומכאן סיבה נוספת לחביבות המיוחדת שרוחשים חסידים לשיחות שנאמרו בתקופה זו.

"והלוואי היו מדקדקים אנ"ש, ובפרט התמימים, בדברי כ"ק מו"ה אדמו"ר הכ"מ אפילו בשיחותיו ובפרט אלו מושגת השי"ת והשנה שקדמה לה" (אג"ק ח"ה ע"ב)

מאחורי הקלעים של חודש ניסן ה'תנש"א

בתחילת הדבר-מלכות של שבת פרשת תזריע-מצורע, אומר הרבי מלך המשיח שליט"א:

"בימינו אלה ממש (עם סיומו של חודש ניסן דהי' תהא שנת אראנו נפלאות), "כלו כל הקיצין" ("קץ הימים" ו"קץ הימין") כפשוטו ממש, ובודאי שתיכף ומיד בא משיח צדקנו".

בהתבוננות קלה בולטת המיוחדות שבביטוי זה.

אמנם בשיחות רבות מדבר הרבי על כך שכבר בזמן הגמרא כלו כל הקיצין, ואם אז הדבר תלוי היה בתשובה, הרי בדורנו לאחר שבני ישראל כבר עשו תשובה גם עיכוב זה כבר הוסר, ובמילא "כלו כל הקיצין בפשטות". אך שיחה זו המובאת כאן, היא אולי הפעם היחידה בה הרבי מלך המשיח נוקב בתאריך מדוייק בו נכנסנו לשלב זה. בסיומו של חודש ניסן שנת ה'תנש"א.

בלימוד שטחי, ביטוי זה נבלע ברצף העניינים המדוברים בשיחה ולא זוכה לתשומת הלב הראויה. אך כאן נשתדל להתמקד בו באופן מיוחד.

אמנם הרבי לא מאריך כאן בביאור המושג והתאריך. אנו מצדנו נוכל להסביר שיתכן וענין זה קשור לשיחה הנוקבת שנאמרה בדיוק באותו זמן "סיומו של חודש ניסן" – שיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א – "היתכן שמבלי הבט על כל העניינים עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש".

אם נתבונן בשיחות נוספות מאותה תקופה, נראה כיצד הרבי עצמו מוסיף עוד פרטים מהם נוכל לקבל תמונה יותר שלימה בקשר לתאריך זה.

***

בשבת פרשת נשא י"ב סיון ה'תנש"א לקראת ערב, יצא הרבי מלך המשיח שליט"א להתוועדות פתאומית (נוסף על ההתוועדות הרגילה שהתקיימה

בצהרי היום, כבכל שבת). בהתוועדות זו היו ביטויים מיוחדים בקשר לנעילת הגלות וגילוי תורה חדשה של משיח.

בתוך הדברים הזכיר הרבי מלך המשיח את מעלת שנת ה'תנש"א, שנת מלחמת המפרץ, שעל פי דברי המדרש מלחמה זו קשורה עם התגלות משיח:

מתחיל מהנפלאות שכבר ראו בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכיות אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם, הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא") . . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

שוב, גם ענין זה ששנת ה'תנש"א היא שנת התגלות משיח, דובר פעמים רבות בשיחות אותה שנה. אך זוהי פעם יחידה שהרבי מציין נקודת זמן מסויימת במשך השנה בה קרה אירוע זה, "בחודש ניסן,

הזדמנות לגאולה שהוחמצה

כשעלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לסעוד את סעודת מוצאי יו"כ היתשכ"א. היתה ניכרת עליו שמחה רבה ועצומה, כך שבאמצע הסעודה נענה לרבנים המסובים שהיו שם: "הרי נכתב בעיתונים שהגיעו רבנים חשובים, אזי שיאמרו (שיסכימו?) שמשיח יבוא!", נענה מיד א' הרבנים ואמר: "וכי אנו צריכים להסכים, מי אנו שנסכים? שהרבי יסכים!". ומיד ברגע זה (תמורת זאת שעד עתה היתה ניכרת עליו שמחה רבה ועצומה) נעשה רציני ביותר. ואפי' שהרב הנ"ל התנצל וחזר בו מדבריו, נשאר כ"ק אדמו"ר שליט"א בסבר פנים רציני והיה ניכר שהוא כאילו לא שומע דבריו!

ובהמשך לזה, הי' בסוכה בשעת ליל יו"ט הראשון, בשעת חלוקת המנות להמסובים, פנה א' הרבנים בשאלה אל כ"ק אדמו"ר שליט"א: "מה בנוגע ליו"ט שני של גלויות בקשר לאורחים שהגיעו?" וכשהזכיר הנ"ל את המילים "יו"ט שני של גלויות" עוד טרם שהספיק לומר ההמשך נענה מיד כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר בזה"ל: "יו"ט שני של גלויות? הרי יכולתם לחסוך זאת לגמרי...!" הדברים נתקבלו שם כרעם והרב הנ"ל חזר והתנצל על דבריו כדלעיל, ובכ"ז היה ניכר על פני כ"ק אדמו"ר שליט"א שהוא כלא שומע דבר...!!! ומיד החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשוחח בענין אחר לגמרי.

(ע"פ י"ב חיינו, גליון 86)